

У Б ъ о г р а д у 18. Д е ц е м б р а 1856.

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ Ш. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крајц. за трипутъ. № 130.

За 1857. годину цена Шумадинке еманѣна е на 16 цванц. за целу годину; 8 цв. за пола године а само 4 цванц. за 3 месеца.

В р а ч а р а.

(Продужено)

Хекторъ се уклони съ еднимъ пратиоцемъ. Другиј остане.

Десетъ минута доцнѣ была су сва шесторица го-споде заедно.

Господинъ Гранденъ, рекне Ханри свомъ про-тивнику, я дођо, да вамъ мое сажаленъ збогъ ючеранъгъ догађая изјавимъ. Примите мое извиненъ и дайте ми ру-ку за знакъ помирена.

Шта ће то рећи? запыта Хекторъ пуњъ неприят-ногъ чуђена.

Онъ е было увѣренъ, да не стра нѣговогъ против-ника на оваково нешто задоцнѣно и по форми необычно изясненъ побудіо.

То ће рећи, одговори Ханри спокойно, да самъ я истина јоштъ у почетку мою неправду увидіо, али самъ се текъ онда ове намере стално латио, кадъ ми е моя не-веста изговорила нѣву прву желю, коя е за мене законъ, комъ се тиме радіе подвргавамъ, што ми е одма съ по-четка тако учинити требало, на што садъ овимъ нагна-ђавамъ. Я признаемъ да самъ се затрчао.

Хекторъ не имао кудъ, него прими пружену руку. Ели све заборављно, господинъ Гранденъ?

Сасвимъ заборављно, као да ништа не ни было, господине одъ Ерменонъ.

За знакъ помирена я васъ молимъ, да ми на свадбу дођете.

По звуку позива одиста се видило, да се Ханри савршено озбиљно помирио.

Ту залогу помирена на жалость никако немогу дати, одговори Хекторъ тронуть.

Шта вамъ смета?

Я морамъ збогъ важны послова едно путованъ пред-узети, на комъ ћу выше месеціиј провести.

Помирени противници разстану се поверително.

Хекторъ оде кући, изцепя своя писма и запла-че се.

Шта е сиромма момакъ претрпио, то се неда речима изразити.

Нѣговъ отаць нађе га у найнеутѣшнѣмъ разполо-женю, заиста скоро уништеногъ.

Шта ће одъ мене бити, запыта бележникъ, кадъ те туга у толикой мери потреса, мой сладній сыне? Помы-сли на твогъ отца.

Я ћу се умерити отаць, я имамъ доста яко, мушко срце. Пусти ме да путемъ.

Я савршено оставлямъ теби на изборъ средство, коимъ се помоћи можешъ. Ко себе гледа утешити, тай е на по пута къ оздравленю.

Јоштъ истогъ дана одпуге Хекторъ у престол-ну варошь.

По свой прилици ты ћешъ ми прилѣжно писати, — рекне му отаць при разстанку.

Зацело, сладкій отаць.

Изъ Париза поита Хекторъ у Марсель, гди е некогъ сродника имао, кодъ когъ се неко време задр-жати науміо.

Двачаестъ дана после одлазка Хекторовогъ бы-ла е свадба Ханриева и Жилѣтина.

У Савли-у свака е свадба явный догађай. А бракъ два тако знаменита лица чиніо се овимъ маловарошани-ма као светскоисторична важность.

Венчанъ свршило се по найповольнѣмъ небеснимъ приликама. Едина Цецилія само е малко смућивала о-ву сайность са своіомъ приметбомъ:

Смей се ты мени колико ти драго, Жилѣто, а бы на твоёмъ месту за другою пошла.

Цезарина е меѣтумъ далѣ отишла, као што сви люди нѣногъ заната чине, за кое никаквогъ сталногъ места нема, веѣь ако онде, гди бы силомъ задржани были.

IX.

Прошле су три године после овогъ садъ приповѣденогъ догађаа.

Една путничка кола зауставе се кодъ куће, у којој е гроѣнца К. обывавала.

Служавка сиѣ съ кола и повуче за звонце. Еданъ слугитель доѣ.

Ели госпоѣица Цециліа кодъ куће? запита служавка.

Госпоѣица се пре годину и по удала, быо е одговоръ.

Гди обывава она?

Слугитель именуе улицу и номеру куће у Паризу.

Како се она садъ зове?

Госпоѣа Гранденъ.

Служавка врати се съ овимъ одговоромъ къ својој заповедници.

Путничка кола одзврите къ поштанској кући, измену конѣ и однутую управу у престолну варошь.

После три сата зауставе се кола предъ едномъ гостиницомъ у улици Риволи.

Една госпа у црномъ оделу сиѣ се и оставивши служавки излогъ да ствари чува, найма еданъ финеръ.

У улици мира предъ означену кућу доспевши запита:

Гди е госпоа Гранденъ?

На другомъ спрату, одговори вратаръ.

Госпа поше се узъ басамаке.

Госпоа Гранденъ была е кодъ куће.

Страна даде слугителю, кои ѣе е приѣвити, едну билету са своимъ именовъ.

Текъ што е Цециліа билету добыла, ѣипи, одтрчи у салу и у пкомъ изливу чувства гошћу заглявши викине:

Ты ли си моя добра Жилѣто?

Я самъ, мила друго.

Айдмо у мою спаваћу собу, ду се безъ узнемиравања разговорати можемо.

Оне оду у споредну собу, коя богато и врло вкусно намештена быаше.

Знашь ли, да самъ те за мртву држала? започве Цециліа, почемъ е другарица свогъ дѣтльства шеширъ и велику мараму скинула и повторително е задрдила.

Занста самъ близу тога и была.

Али ты си се врло променила, Цециліа.

Заръ налазишь?

Ты си се удала, као што текъ данасъ дознадо.

Погађашъ ли за кога?

Име означава сина бележниковогъ.

И знакъ се саглашава са самомъ ствари.

Еси ли срећна?

Мојој срећи ништа не оскудѣвало осимъ твогъ присутствія, Жилѣто.

Волели те твой мужъ?

Не онако ватрено, као што е тебе негда волео, али я самъ задовольна.

Како сте се вы то нашли и узели, запита Жилѣта съ очевиднимъ любопытствомъ.

Предсказиванѣ Цезарине непрестане ми се по глави вртило. Ты добро знашь, да се ни на твојој свадби нисамъ могла уздржати, да о томе неговоримъ. Непрестане самъ мыслила, да бы срећа, кою бы Хекторъ са тебе донео, и за другу цветати могла. Ваше просиона куцади су не наша врата. Я иѣ одбѣкъ. Неколько несецѣй после твоѣ свадбе быо е опетъ вашаръ у Санли. Исто тако и Цезарина доѣ. Преѣшанѣ мысли одтираю ме до нѣ. Она ми рече, да си одъ тежки овегнос притесѣна. Я е запитаъ, да ли ти се помоћи може. Несрећа, одговори ми, не долази ни одъ нѣ ни одъ нѣногъ мужа, веѣь одъ едного сродника господна одъ Ерменонъ, кои се неда опаметити.

Она е погодила, уздане Жилѣта.

Неко куцне на вратита.

Слободно! викине Цециліа.

(продужиѣ се)

ДОМАЊЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.

СРБИЈА.

А. Г. Ш а б а ц њ 13. Д е ц е м б р а Премда се Шабацъ непрестане улѣшава, ипакъ е напредакъ, кои е варошь ревносту свој кметова и обштинне, ове године учинила, особито великій. Осимъ Архисрейскога конака, кои е Високославно Правителство дадо обновити, и кои текъ садъ, као палата, великолѣпно цѣлу варошь украшава, и осимъ новогъ двокатнога Гимназиума спрема истога конака, сазидано е и оштъ едно обштинско двокатно здание поредъ цркве за нормалне школе. Многе и лепе куће летосъ су се у свакоме со-

каку подигле, многи пространи дућани отворили су се, и страни трговци почели су овамо доселявати се. Ове године калдрмисана су два сокака, у којима е свадга збогъ гмѣба, прелазакъ съ колима досадъ немогуанъ быо. Великій еданъ просторъ, найвећа и едина цѣна, кою Шабацъ има, на коме су довека цѣле године патке и гуске мирно и весело пловиле, са знаменитимъ трудомъ и трошкомъ насутъ е, и са калдрмомъ сокака готово поравнѣнъ. Но што вароши служъ на особито украсиеніе, то е новоотворена Апотека, коя се у средъ вароши налази. Некѣй господинъ Лудвѣкъ, бившѣй а-

потекарь у Илоку установио е ову апотеку. Онъ дои-ста нѣ жаліо трошка, ербо е она не само са свима ле-ковима довольно снабдѣвена, но и намештай е прекра-санъ, и служіо бы и свакой вефой вароши на велико у-лешанъ. Овде има се едно великодушно рѣшеніе Ша-бачке Обштине похвалити. Варошь одъ више година и-имъ свога собственога лѣкара, магистра хирургіе г. Ма-чаа, вештога лѣкара, и пріятнога човека. Увидиши об-штину, да нѣвъ лѣкаръ збогъ аптеке знатниі губитаць прихода трпи, повисила е нѣму едногласно годишню плату на четири стотине талира. Овай благородный по-ступакъ показуе, да обштину уме учене и валяе люде цѣнити, и служи такоберъ реченоме лѣкару на похвалу и препоруку. Као што се чуе, живо се ради о едноме провѣкту за установленъ еднѣга шпитала, и при познатой ревности и дѣлательности кметова и обштине, зацело не-ће проћи ни година, и варошь украшаваће едно ново и цѣли сходно, за шпиталь устроено зданіе. Благо сва-кой вароши, коя има тако честяту обштину, коя неште-ди ни трошка, ни труда, кадъ се свесбште ползе тиче!

Е Н Г Л Е С К А .

„Преса“ вели, да ће рать противъ Персіе, ако коя сала непосредуе или ако Персіа непуости, дати доволь-но повода и предмета свакоякимъ преговорима.

Засада признае „Таймсъ“, као што е пре више пу-та признавао, да му одношена, конвенціе и уговори съ Персіомъ, особито последній уговоръ, заключенъ у Сенду нѣ башъ толико ясанъ, да бы могао садъ већъ одѣбно пресудити, ко у овой садашнейо размирици и-право, Енглеска или Персіа? (Дакле се и сами Ен-глесци сумняю о правичности свога завоеваня.)

На концу вели „Таймсъ“: „Шта садъ управо ради-ти валя, то као да се сматра за пытанъ вторичне ва-жности, а іоштъ много манъ обзире се Енглеска на ва-жна политичка слѣдства, коя едгу слабу, непоуздану си-лу бацаю у заруча друге силе (подразумева се Русія), коя е са страомъ, кои сусѣдима своима улива, првый поводъ рату овомъ и дала.“

П р а й с к а .

Берлинске новине являю, да се одъ осамъ прайски корпуса войске већъ креће одъ свакогъ по една диви-зія противъ Швайцарске, и да е за главногъ ко-манданта ове експедиціе поставлѣнъ ѣнераль одъ ко-внице, графъ Гребенскій, а за другогъ командата ѣнераль - лйтнантъ Линдхаймъ.

Ш в а й ц е р с к а

„Ес. Кор.“ явля изъ Берна 9. о. м. да су сазвани штабови одъ далъ четири дивизіе, а тако и сви одсутуюћи войни-ци. У свему се спремаю за рать. Више царишки ѣака явили су се у войнике.

Война Енглеске съ Персіомъ.

„Како кои данъ — нине „Льодъ“ — све е веѣма бояти се да се енглеско-персіійскій заплети найпо сле-

неизметну на другій и можда найважниі актъ источногъ пытаня“ . . . Осимъ познаты изъ 129. листа захтеваня, коя Енглеска садъ поставля Персіи, доноси „Льодъ“ по париской вѣсти едой и слѣдуюћа дала захтеваня, коя су изражена у лтиматомъ, кои е лордъ Редклиѣъ предао у Цариграду Ферукъ-хану. Та захтеваня ово су:

„Енглеско правительство сматра стваръ бывшегъ свогъ посланика у Техерану, г. Мурая, као свою, па захтева да се збаци великій везиръ персіійскій, кои нѣ хтео задовольити захтеваня г. Мурая. Далъ захтева да но-во министерство, кое се састави, а тако и дворска каква депутация светчано дочека г. Мурая, кадъ се врати у Те-херанъ, и да га допрати до куће, гди е посланичество. Найпосле захтева да великій везиръ устменимъ каквимъ изясненіемъ удовлетвори г. Мурая за увреду чести, и да порече сва писма, коя му е писао одисно на распру збогъ Хашеме, жене Мирзине. Напротивъ обвезуе се Енглеска вратити персіійскомъ правительству сва писма садразамова, и више противъ тога непротестирата, ако шахъ у напредакъ остави мужа Хашемина у енглеско-ме посланичеству.“

Што се Херата тиче, Енглеска захтева іоштъ и то, да Персіа навнади сву штегу жителяма хератскимъ, кою су претрпили збогъ персіійскогъ заузимања.

На последку захтева Енглеска, да се персіійско правительство споразуме съ имамомъ маскатскимъ (види бр 129) кои е у ствари геѣъ вазаль Источно-индійске Компаніе, па да му уступи неколико точкака на своме южномъ приморю, а меѣутимъ ће Енглеска за цѣль ту, да се то уступленъ што пре изврши, заузеи Бендеръ-Аббаръ и Абуширъ. Одъ свое пакъ стране о-беѣвава се Енглеска водити бригу да се поправе путо-ви у Персіи.“

Меѣутимъ у Енглеской све веѣма су протизни пра-вительству што води рать противъ Персіе. Све новине вичу на правительство, осимъ единогъ „Поста“, кои іоштъ брани „борбу противъ тестамента Пе-тра великогъ.“ Трговци и фабриканты држали су у Брадфордѣ скупштинѣ за цѣль ту, да испытаю „ко-лико е рать цѣлесходанъ.“ Осимъ тога су у истомъ ме-сту по свимъ ѣошкѣвма поисприлепльиване опомене, коима се свакій енглескій войникъ опоминъ противъ те „гусарске войне.“ Тако и у Ньюкастелу држана е подобна скупштина, на којой су сви беседняци про-гласили источно-индійске прокламаціе као „оби-лазакъ закона“, а найпосле су заключили тужи-ти криминальноме суду неке офицере, кои воюю про-тивъ Персіе.

Русія меѣутимъ толико е по „Льоду“ на Араксу скупила войске, да е у Адербагану (сѣверной персіій-ской области, южно одъ Аракса) све яко поскупило по-редъ свега што е година врло плодна была у свему.

Политичкій Прегледъ.

По „Дрездн. Журналу“ имала се конференція у Паризу започети 15. ов. мес.

По томе истоме листу споразумеле су се Францу-ска, Аустрія и Енглеска, да Русія добые неку навнаду

за Болградъ. Каква е пакъ то накнада, о томе се ништа невяля.

А што се тиче распре међу Прайскомъ и Швайцерекомъ, „Хамб. Нахр.“ явля да се Француска изяснила да ће подь некимъ условіемъ кренути войску на границу, да мотри на догађав у Швайцерской.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕНЕШЕ.

У Франкфурту 8. Децембра. „Франкфуртскій Журналь“ доноси одну телеграфску депешу изъ Берна (главне вароши у Швайцерской) да е

савезный савѣтъ наредіо да се неотложно сазову подь заставу штабски офицери; — Прайска е одбила непосредна преговараня, коя е Шрайцерска понудила. Далъ е савезный савѣтъ кренуо 20.000. войника, одь койъ ће половина подь командомъ генерала Буржоаза отворити главный станъ у Базелу, а друго 10.000. войника подь командомъ генерала Циглера становаће у Шафхаузенбургу као посада; осимъ тога савезна е скупштина позвала подь заставу и резерву и пописне класе жительство. Великій савѣтъ швайцерскій у Берну одобрио е неограниченый кредитъ за войну и ратне потребе.

О Г Л А С И.

„СРБСКЕ НОВИНЕ“

изилазиће и одь нове 1857. године. Високимъ решеніемъ Високославногъ Попечительства Просвештенія дозвољно е мени, да њимъ наставимъ течай, издавајући њ у напредакъ на свою руку и независно. Обявљујући ово почитованой публици србской позивамъ еучтиво на предьлату. „Србске Невине“ изилазити, као што су и године 1855. подь моимъ учредничествомъ изилазиле, трипутъ преко седмице: Вторникомъ, Четврткомъ и Суботомъ по подне, а цена њимъ е: на годину 4 талира, на по године 2 талира, на четвртъ године 1 талирь. Выше што казаће прогласъ, кои ће се идуће поште овомъ листу приключити.

У Београду 18. Децембра 1856.

МИЛОШЪ ПОПОВИЊЪ.

(1—3) Како самъ се долеподписаный сада о прошломъ Митрову дну одь бывшегъ могъ сртака Ст. Поповића съ радньомъ мојомъ оддвоіо, и сада трговину на мое собствено име и за Србию и за Аустрию водимъ: тако являјући ово уедно являмъ, да самъ сада о Митрову дну на мене приміо и трговину сву бывшу Ђорђа Марковића, кои е збогъ слабости здравля исту оставіо, тако да се сви, кои су досады трговачка сношенія имали са поменутигъ Ђорђемъ Марковићемъ, убудуће, кога се што тацало буде, самномъ самимъ споразумѣти имаю.

У Београду 1. Децембра 1856.

КОСТА МАТИЊЪ

трговаць.

(3—3) Имајући неку суму новаца у Бечу примати, являмъ г.г. трговцама

овдашнимъ, да самъ у станю мѣнице (вексле), издавати, кое ћеду одма исплаћиване быти. Кои бы дакле такове потребовао, нека се мени у мојој кући на Сави, у трговини г. браће Исаяловића привити изволи.

Са добримъ емствомъ могу и безъ новаца издавати.

Ђорђе Т. Ђорђевићъ.

Подписаный узимамъ честь объявити почитаемой публици, да я у моме собственемъ дућану налазећемъ се справъ Лицевъ, имамъ на продаю сваке сорте мушки готовы хальина врло етнномъ ценомъ: и то: Пелисіера фины, одь 18 до 24 форин. ср.; капута зимски одь велура и тифла са атлазомъ и другомъ свиломъ постављны одь 14 до 26 фор. ср.; фракъ до 20 фор. ср.; капута летњи до 15 фор. ср.; Япунцета до 14 фор. 30 кр.; панталона штиков. 9 ф. 40 кр.; панталона клотъ одь црногъ тоскина до 7 форинтій 30 кр.; одь други штоф. до 6 фор. ср.; пруслука одь 2 ф. 30 к. до 4 ф.

Исто тако и за г.г. Свештенике имамъ готовы хальина.

ДИМ. ДОБРИНКОВИЊЪ
крояць мушк. одьла.

(2—3) Княжеска гостилница названа „СРБСКА КРУНА“, коя постои

на главной пѣяцы у Београду, даваће се о идућемъ ђурђеву дну на три и выше година подь аренду. У овомъ заданію има на горњимъ бою две сале и 13. соба, а на долњимъ бою кафана съ билиаромъ, сала са 6 соба, 2 шпайза и пространа куйна; соба за пранъ, штала за 4 коня, шупа, за кола шупа за дрза, подрумъ на сводъ у два одьленія и леденица.

Кафана ова са свима потребама е снабдѣвена, и сале као и све собе лепо су меблиране.

Ко жели исту гостилницу подь аренду узети, нека изволи погодбе ради найдалъ до 1. Марта идуће године привити се Г. Маіору Сими Нещићу или шт. капетану Любомиру Цин. Яковичу, ађутантима Њгове Свѣтлости.

ПРОДАЈА ДОБАРА.

Долеподписаный продае изъ слободне руке свое две куће у едной авліи зовоме пређе кодъ Грчкогъ Краля и Краљице, заедно са земљомъ; едну башту, одь тридесетъ фатій ширине, а только исто и дужине, на два лица, засаћену добромъ лозомъ, и облагороћенымъ воћкама у комшилуку г.г. Шафарика проф., браће Јокића и г. Лазића секретара преч. консисторіе београдске; три плаца у чаршии фишекчиской на лицу, два по 10 фатій лице а по 20 дужине, и трећій 8. фатій лице а 25. дужине; едну меану постоећу на Дунаву у Гроцкой съ две магазе, и едну кућу у Смедереву съ две собе и две сарачане съ еднимъ аромъ и баштомъ.

(2—3) Никола Ж. Райковићъ
Протоколиста Врх. и Касац. Суда.